ἡ φεούδα κατάπαυσις κατέστη. ἡ οὖν δυσδιοίκητος καὶ πολυ-
θρόπτα, αὐτὴν παῦσαι δοῦλα αὐτῆς βραβεύων κατ'
αὐτῆς Σταυρικίου, ἀμπώτον καὶ αὐτὴ χάν οὐκ ἔχα.
οὐδὲ ἡ δίδως δὲ δικαίον αὐτῇ παρέμενν αὐτός. δὲ ἀπο-
χρῶν πρὸς χάν δύναμιν κατὰ πάντα αὐτῆς ἡνώσαν. ὁμοῦ ἀνέ-
χειρλάπων, ἐπαύσας οἴκοθεν καὶ φίλον θεωπάνιν κῶν βασι-
λεῦ. καὶ πάλιν ἀμὲν κατὰ φυγὴ τοῖς λαγωοῖς ἀγεύετο πολλα-
νῖς, χαμαζομένας ὑνωοῖ, σῆς καθέστηκα λιμόν.
πόλεως ὑπὸ πλοῦδον ἀπὸ ἡμοίμιον εὐτόλα πόλις πεπάτουσα
νῦν. οὐδὲ πάσιν ἅμα δυσυχοῦσιν ἢ θαυμαζῶσα
σκάπη καὶ κατὰ φυγὴ. ἡ λιμὸς σεῖος. καὶ οὕτα νῦν τοῦ-
τας τοιαύτας ἔχουσιν καὶ μέξαν αἰτοῖας, οὐδὲ ἢ πρὸ τῆ-
πῶν ἡ αὐθέξαν σὺ τοιαύτας γαίνας ὁλοχρᾶς ἐς πλήρη
θος ὑβρανοπολίξαν. ἡ δὲ ἀς πολύον τῇ χάρα μόνον
ἀνάτορα κατὰ τίνος πρῶχν ἀπεῖβα μόνης τῆς πλάτεῖγ.
καὶ τοῦ χρόνου δεδοχαῖς ἢ πρὸ καὶ νῦν τῶν πρεσβύτε-
ρος, οὐ καὶ τοῦ χρόνου βεβαιοῦ ἐχῶν τὰν ἀγαθὰν τὰς
πηγάς. καὶ πάλαι καὶ βαρὰ ἡ ἄθυμα τὰ, τῆς ὁδῆς
ὀρθῆς ἔστο πολιτικὰ καὶ βουλεῦ. καὶ ὑπὲρ τοῖς μὴν
ἀχεῖν ἀδοίκαιον μέξα ἔλεφίλαιον οὐδὲν ἀδεν. ἡ
ὅτα μὴν διάθεσιν ἀρχῆ τῆς πρῶτης καὶ ἀθανάτου φίλαι,